

กฎกระทรวง (ฉบับที่ 1-13) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

1. งานทุกประเภทต้องมีเวลาทำงานปกติไม่เกินวันละ 8 ชั่วโมง
2. งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง (เวลาทำงานปกติไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมง) ได้แก่
 - งานที่ต้องทำใต้ดิน ใต้น้ำ ในอุโมงค์ หรือในที่อับอากาศ
 - งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี
 - งานเชื่อมโลหะ
 - งานขนส่งวัตถุอันตราย
 - งานผลิตสารเคมีอันตราย
 - งานที่ต้องทำด้วยเครื่องมือหรือเครื่องจักรซึ่งผู้ทำได้รับความสั่นสะเทือนอันอาจเป็นอันตราย
 - งานที่ต้องทำเกี่ยวกับความร้อนจัดหรือความเย็นจัดอันอาจเป็นอันตราย
3. สภาพของงานที่มีความเสี่ยงอันตรายสูงหรือมีภาวะแวดล้อมในการทำงานเกินมาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ซึ่งไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขที่แหล่งกำเนิดได้ต้องจัดให้มีการป้องกันที่ตัวบุคคล
4. ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด และทำงานล่วงเวลาในวันหยุด เมื่อรวมกันแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง
5. งานที่มีลักษณะหรือสภาพของงานที่นายจ้างไม่อาจให้ลูกจ้างหยุดทำงานในวันหยุดตามประเพณี ได้แก่
 - กิจการโรงแรม สถานมหรสพ ร้านอาหาร ร้ายขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม สถานพยาบาล และสถานบริการการท่องเที่ยว
 - งานในป่า งานในที่ทุรกันดาร งานขนส่ง และงานที่ต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน
6. ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ โดยให้ลูกจ้างแจ้งถึงเหตุที่ลาโดยชัดแจ้ง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ให้นายจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนวันลาเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ ในกรณีดังต่อไปนี้
 - เพื่อประโยชน์ต่อการแรงงานและสวัสดิการสังคมหรือการเพิ่มทักษะความชำนาญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้าง โดยต้องมีโครงการหรือหลักสูตร และกำหนดช่วงเวลาของโครงการหรือหลักสูตรที่แน่นอนชัดเจน
 - การสอบวัดผลทางการศึกษาที่ทางราชการจัดหรืออนุญาตให้จัดขึ้น
7. นายจ้างอาจไม่อนุญาตให้ลูกจ้างลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถในกรณีดังต่อไปนี้

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

- ในปีทีลานั้น ลูกจ้างเคยได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถแล้วไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือ 3 ครั้ง

- นายจ้างได้แสดงให้เห็นว่าการลาของลูกจ้างอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อการประกอบธุรกิจของนายจ้าง

8. ห้ามให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานดังต่อไปนี้

- งานซึ่งทำในที่ที่มีอุณหภูมิสูงกว่า 45 องศาเซลเซียส
- งานซึ่งทำในห้องเย็นในอุตสาหกรรมการผลิตหรือการถนอมอาหารโดยการทำเยือกแข็ง
- งานที่ใช้เครื่องเจาะกระแทก
- งานที่มีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับติดต่อกัน 8 ชั่วโมงต่อวัน เกิน 85 เดซิเบลเอ
- งานผลิตหรือขนส่งสารก่อมะเร็งตามรายชื่อต่อไปนี้

- (๑) 4-แอมิโนไดฟีนิล (4-Aminodiphenyl)
- (๒) อาร์เซนิก (Arsenic)
- (๓) แอสเบสตอส (Asbestos)
- (๔) เบนซีน (Benzene)
- (๕) เบริลเลียม (Beryllium)
- (๖) เบนซิดีน (Benzidine)
- (๗) บีส (คลอโรเมทิล) อีเทอร์ (bis (chloromethyl) ether)
- (๘) สารประกอบโครเมียม (Cr VI) (Chromium Cr VI compound)
- (๙) น้ำมันดิน (Coal tar pitch volatile)
- (๑๐) บีตา-แนฟทิลแอมีน (B-Naphthylamine)
- (๑๑) นิกเกิลซัลไฟด์ (Nickel sulfide)
- (๑๒) ไวนิลคลอไรด์ (Vinyl chloride)
- (๑๓) ซิงก์โครเมต (Zinc chromate)

- งานที่เกี่ยวข้องกับสารไซยาไนด์ (CN)
- งานผลิตหรือขนส่งพลุ ดอกไม้เพลิง หรือวัตถุระเบิดอื่นๆ
- งานสำรวจ ขุดเจาะ ถัก ถัก บรรรจุ หรือขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซ เว้นแต่ทำงานในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

- งานที่ทำในห้องปฏิบัติการชันสูตรโรค
- งานดูแลผู้ที่ป่วยด้วยโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ
- งานทำความสะอาดเครื่องใช้และเครื่องนุ่งห่มผู้ป่วยในสถานพยาบาล
- งานเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในสถานพยาบาล
- งานบังคับรถยกหรือปั้นจั่น
- งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสีทุกชนิด

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

9. งานในกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม รวมตลอดถึงงานซ่อมบำรุงและงานที่เกี่ยวข้องกับงานปิโตรเลียม ให้มีการคุ้มครองแรงงานดังต่อไปนี้

- ให้นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันกำหนดเวลาทำงานปกติโดยกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการทำงาน แต่วันหนึ่งต้องไม่เกิน 12 ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง

- นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงกันกำหนดเวลาทำงานติดต่อกันเป็นช่วง แต่ห้ามมิให้ตกลงกันกำหนดเวลาทำงานเกินช่วงละ 28 วันติดต่อกัน และต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบช่วงเวลาทำงานมีวันหยุดประจำช่วงเวลาทำงานตามความเหมาะสม (แต่หากนายจ้างและลูกจ้างตกลงกันกำหนดวันทำงานติดต่อกัน ช่วงละไม่น้อยกว่า 14 วัน ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดติดต่อกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของวันทำงานติดต่อกัน) โดยวันหยุดประจำช่วงให้นับรวมวันหยุดประจำสัปดาห์ไปด้วย และหากวันหยุดตามประเพณีวันใดตรงกับวันหยุดประจำช่วงให้หยุดชดเชยในวันทำงานถัดไปหรือนายจ้างอาจจ่ายเป็นค่าจ้างในวันหยุดก็ได้

- ให้นายจ้างแจ้งการฝึกอบรมเกี่ยวกับการยังชีพในทะเลและการผจญเพลิง ซึ่งต้องอบรมในวันหยุดให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าตามสมควร (หากเป็นการฝึกอบรมในกรณีอื่นในวันหยุดต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อน) โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างในวันหยุดสำหรับวันฝึกอบรมและวันที่นายจ้างกำหนดให้ลูกจ้างเตรียมพร้อมก่อนการฝึกอบรม พร้อมค่าใช้จ่ายในการเดินทางของลูกจ้าง

10. งานในร้านขายอาหารหรือร้านขายเครื่องดื่มที่เปิดจำหน่ายหรือให้บริการไม่ติดต่อกันในแต่ละวันที่มีการทำงาน นายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งเกิน 2 ชั่วโมงก็ได้

11. ลูกจ้างหญิงสามารถทำงานเกี่ยวกับการสำรวจ การขุดเจาะ การกลั่นแยก และการผลิตผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมีได้ ถ้าสภาพหรือลักษณะของงานนั้นไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกาย

12. ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์สามารถทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร งานวิชาการ งานธุรการ รวมทั้งงานเกี่ยวกับการเงินหรือบัญชี และสามารถทำงานล่วงเวลาในวันทำงานได้โดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างนั้น

13. ในกรณีที่ลูกจ้างทำงานเร่งขายหรือชักชวนซื้อสินค้า ถ้านายจ้างได้จ่ายค่านายหน้าจากการขายสินค้าให้แก่ลูกจ้างแล้ว ลูกจ้างนั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาและค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่นายจ้างตกลงจ่าย

14. งานเฝ้าดูแลสถานที่หรือทรัพย์สินเป็นงานที่ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาและค่าล่วงเวลาในวันหยุด แต่ให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเท่ากับอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

15. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานไม่มีผลบังคับใช้แก่งานเกษตรกรรมและงานที่รับไปทำที่บ้าน

16. ห้ามมิให้นายจ้างรับเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี ทำงานในเรือประมงเว้นแต่เด็กนั้นอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และมีบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนั้นทำงานอยู่ในเรือประมงนั้นด้วย หรือบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนั้นให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

17. ให้นายจ้างจัดทำทะเบียนลูกจ้างในเรือประมงทะเลเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้าง เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจได้ และให้ส่งสำเนาทะเบียนลูกจ้างให้อธิบดีภายใน 30 วันนับแต่วันที่เริ่มจ้างลูกจ้างเข้าทำงาน หากมีการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนลูกจ้างให้นายจ้างแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนลูกจ้างให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงและแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้อธิบดีทราบทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยทะเบียนลูกจ้างให้เป็นไปตามแบบ คร.1 และให้นายจ้างเก็บรักษาทะเบียนลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปีนับแต่วันสิ้นสุดการจ้างลูกจ้างแต่ละราย หรือจนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดในกรณีที่มีการฟ้องร้องคดี

แบบ คร. 1

ทะเบียนลูกจ้างในเรือประมงทะเลชื่อ ของนายจ้าง

จำนวนลูกจ้าง คน ชาย คน หญิง

ลำดับที่	วัน/เดือน/ปี ที่บันทึก	ชื่อและนามสกุล	เพศ	สัญชาติ	วัน/เดือน/ ปีเกิด	ภูมิลำเนาตาม ทะเบียนราษฎร	ที่อยู่ปัจจุบัน	วันที่เริ่มจ้าง	ตำแหน่งหน้าที่ ในงานประมง ทะเล	อัตราค่าจ้าง	ประโยชน์อย่างอื่น		วันสิ้นสุด การจ้าง	หมายเลขบัตรประจำตัว ประชาชน หรือบัตรอื่นที่ ทางราชการออกให้	ผู้บันทึก
											นอกจากค่าจ้าง				

18. ให้นายจ้างจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้าง เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจได้ และอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- ชื่อ-สกุล
- ตำแหน่งหน้าที่ในงานประมงทะเล
- อัตราและจำนวนค่าจ้าง ค่าทำงานในวันหยุด และประโยชน์อย่างอื่นที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่

19. เมื่อมีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในเรือประมงทะเล ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดโดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก ให้ถือว่าหลักฐานการโอนเงินเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินดังกล่าว โดยนายจ้างต้องเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปีนับแต่วันจ่ายเงิน หรือจนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดในกรณีที่มีการฟ้องร้องคดี

20. ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกิน 1 เดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

21. ค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

22. ในกรณีที่นายจ้างผิดนัดในการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ยแก่ลูกจ้างในเรือประมงทะเลในระหว่างผิดนัดร้อยละ 15 ต่อปี แต่ถ้านายจ้างจงใจผิดนัดในการจ่ายเงินดังกล่าวโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรเมื่อพ้นกำหนดเวลา 7 วันนับแต่วันถึงกำหนดจ่าย นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ 5 ของเงินที่ค้างชำระทุกระยะเวลา 7 วัน
23. ให้นายจ้างจัดวันหยุดประจำปีให้ลูกจ้างในเรือประมงทะเลปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้าง ทั้งนี้ให้นายจ้างเป็นผู้กำหนดล่วงหน้า หากนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดประจำปีให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่ลูกจ้างเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่าของค่าจ้าง
24. ลูกจ้างในเรือประมงทะเลมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง และให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกิน 30 วันทำงาน
25. ในกรณีที่ลูกจ้างในเรือประมงทะเลตกค้างอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง ให้นายจ้างจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานแต่ตกค้างอยู่ในต่างประเทศ แต่หากนายจ้างได้แจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยราชการที่รับผิดชอบโดยนายจ้างแสดงเจตนานำลูกจ้างทั้งหมดกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างและออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับ ภายใน 60 วันนับแต่วันที่ลูกจ้างต้องไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินดังกล่าว
26. ให้นายจ้างจัดการหรือออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในเรือประมงทะเลในกรณีดังต่อไปนี้
 - เรืออับปางหรือไม่อาจใช้งานได้โดยสิ้นเชิง
 - ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
 - นายจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดอายุสัญญา หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างโดยลูกจ้างไม่ยินยอม
 - สัญญาจ้างครบกำหนดในระหว่างเวลาที่ลูกจ้างทำงานอยู่ในที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง
27. ห้ามมิให้นายจ้างรับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเล แต่สามารถรับเด็กอายุไม่ต่ำกว่า 16 ปี ทำงานทำความสะอาดเรือ งานผูกมัดจัดเรียง หรืองานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนดได้
28. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างตามจำนวนแรงโดยไม่มีภาระมาจ่ายค่าจ้าง
29. ให้นายจ้างจัดอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเล หากนายจ้างไม่จัดอาหารให้ลูกจ้างให้จ่ายเงินค่าอาหารให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของค่าจ้าง 1 แรงต่อ 1 มื้อ เมื่อนายจ้างได้จ่ายแล้วให้ลูกจ้างลงรายชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

30. ในกรณีที่นายจ้างนำลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเลไปทำงานนอกสถานที่ทำงานปกติ ให้นายจ้างจัดพาหนะรับส่งลูกจ้าง ถ้านายจ้างไม่จัดพาหนะรับส่งให้นายจ้างจ่ายค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น เมื่อนายจ้างได้จ่ายแล้วให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

31. นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานและกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานให้แก่ลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเล และลูกจ้างต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานและต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานที่นายจ้างจัดหรือกำหนด หากพนักงานตรวจแรงงานพบว่านายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นายจ้างปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด และสามารถสั่งให้นายจ้างหยุดการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ดังกล่าวเป็นการชั่วคราวได้หากได้รับอนุมัติจากอธิบดี (โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเลที่ต้องหยุดงานเนื่องจากคำสั่งนั้นปกติ) หากนายจ้างไม่เห็นด้วยกับคำสั่งสามารถอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วันนับแต่ทราบคำสั่ง

32. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเลได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันขึ้นหนึ่งอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยให้นายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าว

33. ในกรณีที่ลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเลทำงานในสภาพหรือลักษณะที่อาจทำให้เกิดโรคหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับการตรวจร่างกายเพื่อทราบสาเหตุของการเกิดโรคหรืออันตรายนั้นโดยเฉพาะด้วย

34. ให้นายจ้างเก็บบันทึกผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเลไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างไม่น้อยกว่า 2 ปีนับแต่วันสิ้นสุดของการจ้างลูกจ้างแต่ละราย หรือจนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดในการณ์ที่มีการฟ้องคดี

35. ให้นายจ้างจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างสำหรับลูกจ้างที่ทำงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในเรือเดินทะเล ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- วันและเวลาทำงาน
- ผลงานที่ทำได้สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย
- อัตราและจำนวนค่าจ้างที่ลูกจ้างแต่ละคนได้รับ

เมื่อมีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้านายจ้างจ่ายค่าจ้างโดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้างให้ถือว่าหลักฐานการโอนเงินเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินซึ่งในกรณีนี้ไม่ต้องจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานก็ได้ และนายจ้างต้องเก็บเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าอาหาร และค่าพาหนะ ไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปีนับแต่วันที่จ่ายเงิน หรือจนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดในการณ์ที่มีการฟ้องคดี

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

36. ให้นายจ้างกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดการทำงานปกติของลูกจ้างในงานขนส่งทางบก โดยวันหนึ่งไม่เกิน 8 ชั่วโมง
37. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะทำงานล่วงเวลา เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากลูกจ้าง ซึ่งจะให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาวันหนึ่งได้ไม่เกิน 2 ชั่วโมง เว้นแต่มีความจำเป็นอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย อุบัติเหตุ หรือปัญหาการจราจร
38. ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะมีเวลาพักติดต่อกันวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมง แต่อาจตกลงกันให้มีเวลาพักรั้งหนึ่งน้อยกว่า 1 ชั่วโมงก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าครึ่งละ 20 นาที และเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง
39. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะเริ่มต้นทำงานในวันทำงานถัดไปก่อนครบระยะเวลา 10 ชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการทำงานในวันทำงานที่ผ่านมา

ผู้สรุป

นายธนวัฒน์ แยมดี

นักวิชาการความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม